

عاجزترین مردم در نظر امام حسین (ع) کیست؟

ای رهبر عاشقان و دلدادگان، ای حسین (ع) آمدی تا با یمن وجود تو جهان از تاریکی نجات پیدا کند. سلام بر تو ای نزدیک‌ترین نام به خدا، سلام بر تو ای سفینه عشق، مدینه را شور حضور تو پر کرده است.

ای رهبر عاشقان و دلدادگان، ای حسین (ع) آمدی تا با یمن وجود تو جهان از تاریکی نجات پیدا کند. سلام بر تو ای نزدیک‌ترین نام به خدا، سلام بر تو ای سفینه عشق، مدینه را شور حضور تو پر کرده است. شمیم لبخند پنجره‌ها، فضا را عطرآگین نموده و آسمان، خیره به نور افشانی منزل وحی، نام زیبای تو را زمزمه می‌کند و زمین چه سعادتمند در گهواره حضور تو پیدا شده است.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، صبح روز سوم شعبان سال چهارم هجری، شهر مدینه میزبان کودک نورسیده‌ای بود که در خانه‌ی فاطمه (س) و علی (ع) چشم به جهان گشود و بعدها به "سیدالشهداء" ملقب شد. این طفل نورسیده، دومین فرزند خانواده‌ای است که پیامبر اکرم (ص) پس از نزول آیه‌ی تطهیر، بارها آن‌ها را با عنوان "اهل بیت نبوت" مورد خطاب قرار داده و بر آن‌ها سلام کرده بود. مادر او فاطمه (س)، دختر پیامبر (ص) و یکی از برترین زنان تاریخ است که به جهت بلندی معرفت، فضایل اخلاقی و پاکی و طهارت، زبازند خاص و عام بوده و خداوند در بیان شأن و جایگاه رفیعش، در قرآن مکرر سخن گفته است.

علی (ع) نیز که دومین فرزند پسر خود را در آغوش می‌گرفت، اولین مسلمان، برترین دانای دین، وصی پیامبر اکرم (ص)، شهسوار اسلام و بالاترین سخنور عرب است که سوابقی بی نظیر در ایثار و دفاع از دین خدا در سراسر دوران ظهور و گسترش دین اسلام دارد؛ تا آن‌جا که پیامبر (ص) به دستور حضرت حق، بارها و بارها از او سخن گفته، او را ستوده و سرانجام او را به عنوان جانشین خود معرفی کرده بود.

نخستین کلمه‌ای که امام حسین (ع) بر زبان آورد؟

حسین (ع) هنوز زبان نگشوده بود که رسول خدا (ص) برای انجام نماز مستحبی، ایستاده بود و حسین نیز در کنارش. رسول خدا (ص) می‌گفت: «الله اکبر»، ولی حسین (ع) نتوانست بگوید. این کار شش بار تکرار شد. بار هفتم هنگامی که رسول خدا (ص) گفت: «الله اکبر»، حسین (ع) زبان گشود و گفت: «الله اکبر». به این ترتیب، نخستین کلام حسین (ع) هنگام زبان گشودن، «الله اکبر» بود و تا آخر، پای «الله اکبر» ایستاد و خون پاکش را برای اعلای کلمه «الله اکبر» ایثار کرد.

القاب امام حسین (ع)

امام حسین (ع) نیز همچون پدر و پدر بزرگوارشان به برخی القاب معروف و مشهور بودند که هرکدام از این القاب دارای معانی و مفاهیم والایی هستند. از جمله آنها که در کتب و منابع تاریخی ذکر شده عبارتند از: عطشان، مظلوم، قتیل العبرات، سیدالشهدا، ثار الله، قتیل الله، وتر الله، خامس اصحاب کسا، وارث، موضع سزالله، لدلیل علی الله، مجاهد، شهید، رشید، غریب الغرباء، شاهد، حجت الله، خازن الکتاب المسطور، سفیر الله، عابد، سید شباب اهل جنة، سفینه النجات، امام مقتول، زکی، عبدالله، وصی الله، قتیل الکفره، ولی الله، سبط پیامبر آل الله، ابوالشهداء، ابوالاحرار، ابوالمجاهدین، خامس آل عبا، خون خدا، سلطان کربلا، وترالموتور، سریع العبره، قتیل اشقیاء.

حسین (ع) در آیینی کتاب خدا

حسین (ع) هنوز کودک بود که منظور چندین آیه قرآن قرار گرفت. در روز مباهله‌ی پیامبر (ص) با مسیحیان نجران، امام حسین (ع) و خانواده‌اش، تنها همراهان رسول خدا (ص) بودند. پیامبر اکرم (ص) بنا به دستور الهی در آیه‌ی مباهله، حسن و حسین (ع) را به عنوان فرزندان خویش با خود برای مباهله همراه کرد.

باز هم یک بار دیگر هنگامی که آیه‌ی تطهیر نازل شد، یکی از پنج تنی که این آیه در مورد آن‌ها نازل شده بود، حسین (ع) بود. او به همراه پدر، مادر و برادر خود زیر روانداز پیامبر (ص) قرار گرفتند و خداوند این آیه را درباره‌ی آن‌ها نازل کرد: "همانا خداوند می‌خواهد پلیدی را تنها از شما اهل بیت دور گرداند و اراده کرده است شما را پاکیزه سازد". این خود گواهی روشن و سندی گویا بر عصمت این خانواده و دوری ایشان از هر گونه گناه، خطا و پلیدی است.

در سوره‌ی شورا نیز خداوند دوستی و محبت نزدیکان پیامبر (ص) را به تمام مسلمانان سفارش می‌کند و به پیامبرش می‌فرماید: "به مردم بگو: هیچ پاداشی به عنوان مزد رسالت و پیامبری از شما نمی‌خواهم، مگر این که اهل بیت مرا در کانون محبت و دوستی خود قرار دهید". هنگامی که از پیامبر (ص) در مورد مقصود خداوند از این نزدیکیان سؤال شد، فرمود: "آن‌ها علی (ع) و فاطمه (س) و دو فرزند آن‌ها هستند". این بدان معناست که نه تنها آن‌ها را دوست داشته باشید؛ بلکه آن‌ها را ملاک و معیار دوستی و دشمنی، در کل زندگی خود قرار دهید.

حسین (ع) در کربلا ماندگار و جاویدان شد

نهضت عاشورا به مانند انقلابی بزرگ، با هدف احیای احکام دین و زدودن انواع انحرافات دینی و سیاسی در سال 61 ه به رهبری حسین بن علی (ع) به وقوع پیوست. آن حضرت وقتی اساس اسلام را در خطر دید، همراه یاران اندک ولی باایمان خود، به مبارزه با یزید و سپاه سنگ دل او برخاست و کربلا را در روز دهم محرم سال 61 ه به صحنه درگیری حق و باطل و روز جان

بازی و فداکاری در راه دین و عقیده تبدیل ساخت؛ به گونه‌ای که دامنه تأثیر آن تا ابدیت کشیده شد و چنان در عمق دل‌ها اثر گذاشت که همه ساله عاشقان حقیقت، دهه محرم و به ویژه روز عاشورا را روز اظهار ارادت به اسوه جهاد و آزادگی و شهادت قرار می‌دهند و به بزرگ داشت خاطره این حادثه مهم تاریخ بشر می‌پردازند.

اهداف و نتایج قیام حسینی

هدفش اصلاح امت، امر به معروف و نهی از منکر و تحقق سیره و روش پیامبر (ص) و حضرت علی (ع) و نتایج قیام امام (ع) درهم شکستن ارکان دین‌سالاری ساختگی اموی، بیدار کردن وجدان‌های خفته و ارائه اخلاق جدید.

سخنانی از امام حسین (ع)

جز به یکی از سه نفر حاجت مبر: به دیندار، یا صاحب مروت، یا کسی که اصالت خانوادگی داشته باشد.

عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

بخشنده‌ترین مردم کسی است که در هنگام قدرت می‌بخشد.

کسی که تو را دوست دارد، از تو انتقاد می‌کند و کسی که با تو دشمنی دارد، از تو تعریف و تمجید می‌کند.

بخشنده‌ترین مردم کسی است که به آنکه چشم امید به او نبسته، بخشش کند.

مرگ با عزت، زندگی جاوید است و زندگی با ذلت و همراه با ظالمین چیزی جز مرگ نیست.

همانا قیام من برای اصلاح امت جدم بود و هدف مهم من امر به معروف و نهی از منکر است.

منبع:

کتاب سیره اهل بیت (ع)

المعجم الكبير

تهذيب التهذيب

تحف العقول

بحارالانوار